TÜRK FOLKLOR ARAŞTIRMALARI

KURULUŞU : AĞUSTOS 1949

AYDA BİR DEFA İSTANBUL'DA ÇIKAR HALK BİLGİSİ DERGİSİ

KURUCUSU VE SAHİBİ : İHSAN HINÇER

No. 332 **MART 1977** **YIL : 28 — CİLT : 17**

Türk Folkloru'nun Değerli Sembolü :

ABDÜLKADİR İNAN'DAN ALDIĞIMIZ SON MEKTUP

Yazan : Abdülkadir İNAN

Pek aziz kardeşim İhsan bey

Derginizin çok güzel bir şekilde devamından çok sevinçteyim. Tanrı size ve oğlumuz Bora'ya uzun ömür ve sağlık versin.

Ömrümün yetmiş yılını folklor ve etnoğrafya alanında geçirdim. Önceleri 17 - 18 yaşımda iken folklor ve etnoğrafyamızdan faydalanarak küçük hikâyeler yazmaya karar vermiştim. «Başkurt Yaylasında», «İl için» ve «Timurbay Kavalcı», «Ölt (ev hayvanlarını öldüren hastalık üzerine bir hikâye)» ile folklordan mülhem başka hikâye ve makalelerim Orenburg şehrinde yayınlanan meşhur «Şûra» dergisinde ve «Vakit» gazetesinde yayınlanmıştı.

Bu hikâye ve makalelerim 1912 de yayınlanmaya başladı. Önceleri yayınlamaktan çekiniyordum. Bu hikâyelerimin basıldığı «Şûra» dergileri koleksiyonu İstanbul Darülfünunu Türkiyat Enstitüsünde bulunmaktadır.

1909 da Orenburg'da çıkan «Vakit» gazetesindeki bu uzun tefrika makalem «Kazak, Kırgız bozkırlarında» başlıklı idi. Özetlenerek İstanbul'da yayınlanan «Tearifi Müslimî» de 1910 da galiba 10. sayıda çıktı. O zamanki imzam FETHÜL KADİR SÜLEYMAN idi. Yâni İstanbulu böylece bu makalem 1910 da ziyaret etmiş oldu.

Mektepten mezun olduktan sonra öğretmenlik yaptığım zamanlarda bile makale ve hikâyeler yazmaya devam ettim. Hatta bir iki piyes yazdım. Bunlar yazma olarak oynanmıştı. Bolşeviklerden kaçtığımdan sonra bir arkadaş bunları kendi namına yayınlamıştı.

1918 de siyasî hayata atıldığım ve Bolşevizmeye karşı mücadeleye başladığım aylarda «BAŞKURT» adlı gazetenin başmuharriri olmuştum. Üç dört ay sonra bu gazetemiz Monarşist Sibirya Hükûmeti tarafından kapatıldı.

Aziz kardeşim İhsan Hınçer bey, bunları ne için yazıyorum, çünkü çevremde bu hikâyelerimden anlayan adam kalmadı. Yarım asırdan fazla zaman devamında geçen hayatımdan anlayacak, dertleşecek adam kalmadı. En yakın arkadaşım ve mücadelelerimde şerikim ve rehberim olan Zeki Velidi öldü. Talihsizliğim şurada ki, beni himâye eden Atatürk te Rahmeti Rahmana ulaştı. Şimdi bir hasta adam oldum. Yaşım 87.

Sizin derginizde yazdığım makaleciklerim son yıllarımın andaçları olacaktır. Şimdi de sizin Dergide yazmak istiyorum. Fakat daktilo ettirecek bir yardımcım yok. Yeni harflerle hiç iyi yazamıyorum.

Bu son aylarda Atatürk devrindeki altı yıllık (1932 - 1938) hatıralarımı yazıyorum. Tarih Kurumu daktilo ettirmektedir. Eksik olmasınlar. Tarih Kurumu'ndaki arkadaşlar yardım ediyorlar. Sizi hikâyelerimle yordum. Kusura bakmayınız. Eğer el yazımla kabul ederseniz ara sıra makaleler yollarım. Türk Folklor Araştırmaları Dergisi kendi dergim oldu. Başarılar diler, oğlumuz ve bizim ilmî mesleğimizi devam ettirecek olan Bora beyin gözlerinden öperim. Sevgi ve selâmlar.

26.4.1976

A. İNAN

Türk Folklor Araştırmalarını muntazaman alıyorum. Son dergi ev adresime geldi. Ancak ev numarasına dikkat etmenizi rica ediyorum. Ev numaram «57» dir. Tekrar tekrar gözlerinizden öperim.

*
**

Not : Merhum Abdülkadir İnan'ın geniş biyografisi, dergimizin 5. Cildinin, 103. sayısında 1639 - 1640 numaralı sayfalarda yayınlanmıştır.